

Posudek vedoucího bakalářské práce

Jméno a příjmení studenta	Sára ŠÍTALOVÁ
Název práce	Nulové oddlužení - klady a zápory a porovnání s dosavadní úpravou
Název a typ studijního programu	Ekonomika a management / Bakalářský
Fakulta / katedra	Ekonomická fakulta / KPH
Vedoucí práce	Strnad Zdeněk, JUDr. Ing. Ph.D., MPA
Autor posudku	JUDr. Ing. Zdenek Strnad Ph.D., MPA

Posudek závěrečné práce

1. Logická struktura práce 1.5
2. Naplnění cíle práce 1.0
3. Metodický postup 1.5
4. Hodnocení teoretického a/nebo praktického přínosu práce 1.5
5. Práce s literaturou 2.0
6. Formální stránka 2.0
7. Vlastní přínos studenta k řešené problematice 2.0
8. Kontrola plagiátorství (výsledek) **negativní**

Závěr

Hodnocení práce (známka): **velmi dobře**

Doporučuji práci k obhajobě: **ANO**

Otázky pro diskusi a poznámky

Kritické poznámky a celkový přínos, celková hodnota práce

Autorka se ve své práci věnuje tématu velmi aktuálnímu, a to nejen z hlediska předmětu věcného zaměření, ale především z důvodu dopadů na široký okruh adresátů – na osoby, které jsou dnes víc než kdy jindy ohroženi ekonomickými dopady aktuální koronavirové krize a z toho vyplývající dluhovou problematikou.

Oddlužení dnes představuje institut skloňovaný nikoliv jen mezi ekonomickými a právními poradci, ale rovněž v kancelářích sociologů a odborníků na pomezí sociálně-politickém. Autorka ve své práci hledá odpověď na dvě klíčové otázky související se změnami přijatými od 1. 6. 2019 v rámci tzv. „oddlužovací novely“. Zaprvé, zda lze očekávat zvýšený zájem dlužníků o tento způsob řešení jejich úpadku, a zadruhé, zda je pravděpodobné, že míra uspokojení jejich věřitelů bude klesat. Přeskočme nyní na konec bakalářské práce a vezme, že odpověď na obě otázky zní „ano“.

V teoretické části je čtenář (poněkud úsporně, přesto dostatečně) nejprve seznámen se základními pojmy a instrumenty úpadkového práva, následuje stručný přehled legislativních změn týkajících se insolvenčního zákona a vyvrcholení této spíš akademické pasáže, jež se opírá o podrobné studium

legislativy i související odborné literatury a nezbytné judikatury, pak představuje poměrně rozsáhlá a detailně pojatá Kapitola 5 srovnávající úpravu před a po tzv. „oddlužovací novele“. Autorka se zde věnuje nejen hmotné stránce insolvenčních pravidel, ale rovněž stránce procesní, kterou ovládá (ač jinak bez jakýchkoliv praktických zkušeností) na slušné úrovni. Tuto komparaci pak završuje Kapitola 6, v níž autorka vnáší do studované problematiky vlastní pohled a hodnocení, což velmi oceňuji, neboť tím autorka prokazuje, že se nespokojila jen s prostým přebíráním jinde publikovaných názorů [srov. v této souvislosti např. názor (s. 29), že „s ohledem na možnost oddlužení i pod hranicí 30 % uspokojení pohledávek je nutno počítat s možným zneužíváním ze stran dlužníků.“, popř. (s. 31): „Za velmi kladné hodnotím zakotvení nových institutů oddlužení, tedy přerušování a prodloužení oddlužení.“, resp. (s. 32) „Z hlediska věřitelů oddlužovací novela tak pozitivní dopad neměla, neboť s absencí kvantitativní podmínky vstupu do oddlužení a výstupu v podobě splacení 30 % nezajištěných pohledávek, se očekává nižší míra uspokojení jejich pohledávek.“].

V praktické části, jejíž přínos pro insolvenční praxi hodnotím kladně, autorka vhodně zkombinovala zdrojové údaje: insolvenční rejstřík a insolvenční data poskytnutá přední analytickou společností Insolcentrum.cz. Hodnotná jsou zjištění o tom, že cca 1,3 % obyvatel nad 15 let se setkalo s insolvenční, popř. že 114 tisíc oddlužení představuje cca 93 % všech insolvencí (což z tohoto institutu mimochodem činí jednoznačně dominantní způsob řešení úpadku). Autorka zde rovněž prokázala zcela evidentní souvislost mezi přijetím tzv. „oddlužovací novely“ a nárůstem počtu podaných návrhů na povolení oddlužení (viz Graf 1), a to i v porovnání let 2018 a 2019 (srov. Tabulka 6), kde je nárůst ještě zřetelnější (z cca 19000 návrhů v roce 2018 na cca 29000 návrhů v roce 2019). Autorka se ani s tímto zjištěním ještě nespokojila a předložila i velmi nápadité srovnání počtu podaných návrhů v měsíci červnu v každém z uplynulých 12 let účinnosti insolvenčního zákona (srov. Tabulka 7 – od 5 návrhů v červnu 2008 až po bezmála 3200 návrhů v letech 2017 a 2019). Mimořádně atraktivně pak působí vlastní formou zpracované (a komentované) porovnání uspokojení věřitelů na vybraném vzorku oddlužení schválených před tzv. „oddlužovací novelou“ a těmi, které byly schvalovány až poté (Kapitola 8.2). Cca 60% uspokojení v oddluženích schválených podle pravidel před citovanou novelou ostře kontrastuje s předpokladem průměrného cca 33% uspokojení věřitelů po této novele nadto s tím, že novela přinesla pro některé skupiny ještě větší úlevy v podobě tříletého oddlužení (zde předpokládaná míra uspokojení dosahovala pouze necelých 15 % a výjimkou nebyla ani oddlužení, kde věřitelé obdrží nejvýše jednotky procent) – k tomu srov. též Tabulka 33 a Tabulka 34.

Podotýkám také, že textová část práce je velmi vhodně doplněna grafickou a datovou interpretací popisovaných skutečností, kdy za zmínku stojí zejména 34 (!) nejrůznějších doprovodných tabulek.

Celkově mi proto nezbyvá než autorce poblahopřát k výtečnému výsledku.

Otázky nebo témata pro diskusi před komisí

Otázka č. 1: Zhodnoťte, prosím, přínos tzv. oddlužovací novely zvláště z pohledu dlužníků a zvláště z pohledu věřitelů.

Otázka č. 2: Mohou manželé po tzv. oddlužovací novele požádat o společné oddlužení? Co musí být v jejich případě splněno, aby oddlužení trvalo 3 roky?

Datum: 10.05.2020

Podpis vedoucího práce